

Subsidieaanvraag Meerjarige activiteitenregeling 2017-2020
Schippers&VanGucht
Speelhuislaan 158
4815 CJ Breda

februari 2016

Inhoudsopgave

1. Schippers&VanGucht, wie zijn wij?.....	3
2. Schippers&VanGucht, wat doen we en waar gaan we naar toe?.....	4
Schippers&VanGucht, projectomschrijvingen.....	6
3. Schippers&VanGucht, middenin de samenleving, op locatie, beneden de grote rivieren.....	17
4. Schippers&VanGucht, ondernemend in vorm en inhoud, in woord en daad..	19
5. Schippers&VanGucht, waar zijn we de komende vier jaar te vinden?.....	23
6. Schippers&VanGucht, waar gaan we het geld aan uitgeven?.....	25

1. Schippers&VanGucht, wie zijn wij?

Schippers&VanGucht, creatief bureau en theatermakers, is het best bewaarde geheim van Nederland.

Schippers&VanGucht bestaat uit Jellie Schippers (theatermaker en regisseur), Myriam Van Gucht (theatermaker en scenograaf), Florain Verheijen (vormgever/ producent) en Dorine Cremers (dramaturg/ algemene zaken). Jellie en Myriam werken als makersduo al bijna tien jaar samen; sinds 2012 binnen de huidige stichting en sinds 2014 in bovengenoemde samenstelling.

Schippers&VanGucht noemt zichzelf creatief bureau in plaats van theatergezelschap. Hoezeer onze basis ook in het theater ligt, in het creatieve proces treden we net zo goed buiten de theatrale kaders. Onze visie berust op het gegeven dat kunst gevoed wordt door de werkelijkheid en dat de werkelijkheid evenzeer gevoed wordt door de kunst. Ons werk staat in het nu en vertrekt niet vanuit interpretatie van bestaand repertoire of nostalgie van wat theater zou moeten zijn. We plaatsen onze theatrale installaties, portretten en interventies in het landschap en middenin de samenleving, op gewone en ongewone locaties. Dit levert grote artistieke flexibiliteit en vrijheid op. Onze verhalen worden verteld in een opvallend vormgegeven wereld, binnen speciaal ontworpen installaties. Inhoud en vorm zijn vanaf de concept- en ontwerpfase steeds onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ongewone publieksoptellingen bepalen direct de manier van kijken, waardoor passief toeschouwen onmogelijk wordt en verandert in mee-leven. De sterke scenografie is een middel dat het uiteindelijke doel kracht bij zet: een intieme ontmoeting. We willen met onze creaties in de eerste plaats het hart raken.

Schippers&VanGucht ontwikkelen theatrale projecten voor de jeugd, maar we vinden zelf dat onze projecten aansprekend zijn voor alle leeftijden. Vanuit die kijk maken we beeldende vertellingen die zich niet beperken tot één doelgroep maar verbinding zoeken met verschillende harten/doelgroepen en leeftijden. We willen mensen met elkaar verbinden door het publiek op een andere manier te laten kijken naar hun omgeving en de mensen die daarin leven. We hebben een voorkeur voor eenlingen; voor karakters die zich ondanks alles, of dankzij alles, proberen te verhouden tot de rest van de wereld. We herkennen de neiging naar rebellie en ontregeling in ieder mens; deze drang biedt het personage (én het publiek) een uitweg aan het schijnbaar onontkoombare. We veroorzaken moeilijkheden, willen ons publiek verleiden zelf ook risico's te nemen, het gevaar op te zoeken om zo de kans te grijpen moedig te zijn, actief te leren nadenken, impulsen te stimuleren, bewust te leven in het hier en nu. Met ogenschijnlijk kleine, voor iedereen herkenbare verhalen, snijden we grote thema's aan.

Publiek (jong en oud) dat onze projecten bezoekt, is ervan ondersteboven en vergeet deze ervaring niet; ons als makers wel. Daarom deze aanvraag: voor Schippers&VanGucht geen versnipperde projectsubsidies meer maar een investering in een verdiepende en duurzame zichtbaarheidssubsidie. In deze aanvraag zullen wij ons voorstellen als ondernemend creatief bureau, onze plannen voor de komende vier jaar uit de doeken doen en ingaan op hoe wij eigenzinnig en geruchtmakend het geheim ontsluiten en daarmee beter gekend en onmisbaar worden binnen het Nederlandse theaterlandschap.

2. Schippers&VanGucht, wat doen we en waar gaan we naar toe?

Theatrale interventies: groot en klein, op school, op locatie, installaties

Sinds het begin van haar bestaan gaat Schippers&VanGucht uitdagingen aan. Er bestaat een top tien van onmogelijk te bewerken boeken voor theater en film. Nummer 1 en 4 van die lijst hebben we al succesvol aangepakt, namelijk 'De Gedaanteverwisseling' van Kafka (*De Gedaanteverwisseling* bij onze toenmalige stichting Noortjelicht, 2010) en 'Faust' van Goethe (*Mijn Faust* in coproductie met productiehuis ON, 2013). Wanneer we een nieuw vormconcept ontwikkelen en omstanders roepen dat we ons verstand verloren zijn, zetten wij juist onze schouders eronder. Zo lieten we een schip droogvallen met springtij en zat het gehele publiek met hun voeten in het stijgende zeewater terwijl de krabben rond hun laarzen kropen (*De Onnoembaren* op Oerol, 2008). Momenteel bouwen we een zes meter hoge container waar het publiek via een ladder op klimt om dan in het duister af te dalen naar een geheime ondergrondse bron waarin een mysterieuze verschijning rondhangt (*Molman*, première Theaterfestival Boulevard 2016). En over vier jaar hangen we het hele publiek, met schommels, hoog in de bomen.

Onze theatrale interventies zijn een belevenis waarvan het bijwonen een sterk verhaal oplevert en waarvan de inhoud onder je vel kruipt. Wij maken een directe koppeling tussen maatschappelijke relevantie, onze inhoudelijke en persoonlijke noodzaak en de vorm van de interventie. Vooraf werkt het als een soort attractie, het belooft een gebeurtenis te worden waar je bij wilt zijn, een belevenis om mee te maken. Vervolgens zorgt de relevante inhoud voor een ervaring die beklijft.

Wij brengen onze voorstellingen/installaties/interventies naar ons publiek. Wij zoeken de ontmoeting en zetten actief de eerste stap door (meestal) niet te spelen in het theater maar de mensen te verrassen op een plek in hun directe leefomgeving die hen zelf al lang niet meer opvalt. Wij spelen op die plaatsen waar mensen en kinderen normaal aan voorbij rijden, maar ineens staat daar een installatie. Wij laten hen met nieuwe ogen naar de hun bekende omgeving kijken.

Wij voegen nieuwe herinneringen toe aan plekken die als saai, lelijk of onbeduidend worden ervaren. En om ons streven tot verbinden niet een tijdelijke te laten zijn, maken we de herinnering tastbaar door een element uit het decor achter te laten. Myriam ontwerpt voor iedere voorstelling een decorstuk dat de tijd en het weer kan trotseren, dat bully-proof is en mensen verleidt om te spelen en zo contact met elkaar te maken. Zo blijft er bijvoorbeeld na *Baron in de Bomen* een speciale schommel achter (waar je met vier mensen op kunt zitten), strategisch geplaatste bankjes of een speeltoestel (voor volwassenen).

De personages in de voorstellingen bevinden zich in onlogische situaties op onlogische locaties en zijn toch toegankelijk voor publiek. Het zijn underdogs die zich moeten verhouden tot een wereld waarin zij geen aansluiting vinden. In de vertelling maakt het personage een transformatie door, verandert de zienswijze en kantelt de situatie. Niet per se in een happy-ending, want zo is de wereld nu eenmaal niet, maar er ontstaan wel nieuwe mogelijkheden.

Baron in de Bomen, ons laatste project in het voorliggende vierjaren plan, is een interventie in de openbare ruimte waarin al ons werk thematisch en in vorm zal samenkomen. We bouwen procesmatig in al onze projecten, groot of klein, op locatie, in de openbare ruimte of op school, zowel verticaal als horizontaal, in vorm en inhoud, aan déze samenkomst. Geen enkel project staat op zichzelf; alles komt uit elkaar voort en in verbinding met elkaar tot stand. Gaandeweg is er groei: een verdere ontwikkeling in en bewustwording van wie we zijn, waar onze kracht ligt, hoe we kunnen samenwerken met onze partners, wat onze signatuur is. En, zeer belangrijk, we zijn zichtbaar. Het publiek kent ons werk en herkent ons als creatief bureau in deze kwaliteiten. Deze inzichten benutten we vervolgens om weer een stap te maken naar nieuw werk. We blijven uitgaan van onze kracht - *via het kleinschalige grote verhalen vertellen met een maatschappelijk relevante thematiek, binnen een sterk theateraal vormgegeven wereld op locatie*. De verbinding tussen mensen, tussen generaties, tussen mensen en de wereld om hen heen, staat voor ons centraal en zal altijd onze drijfveer blijven.

Theatrale workshops

De ontwikkeling van onze workshops loopt parallel aan het maakproces van onze theatrale interventies; sterker nog: samen zijn ze een geïntegreerd geheel, vormen ze een training in een manier van kijken die in onze maatschappij en ons onderwijssysteem onderbelicht is, waarin het de trend is om een vraag maar op één manier te benaderen en te beantwoorden. Het belangrijkste inhoudelijk uitgangspunt bij het ontwikkelen van onze workshops is namelijk het principe van divergent denken.

"Divergent of uiteenlopend denken is een belangrijke voorwaarde voor creativiteit. Het is het vermogen om een vraag op meerdere manieren te interpreteren en op meerdere manieren te beantwoorden in tegenstelling tot de gebruikelijke lineaire of convergerende denkstijl."

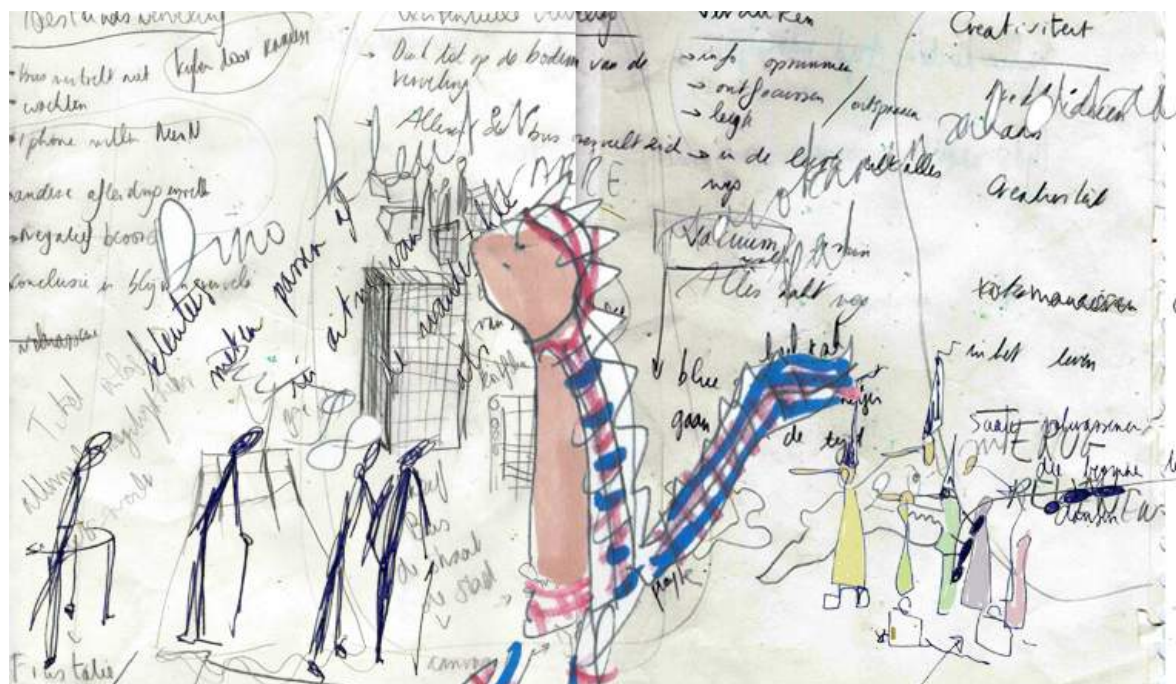
"Er gebeurt veel in de levens van kinderen wanneer ze opgroeien, een van de belangrijkste dingen is naar school gaan. En in die tien jaar opleiding leren ze dat er vaak maar één antwoord mogelijk is. Het is niet zo dat leraren dat zo willen. Het gebeurt gewoon. Omdat het onderwijssysteem zo in elkaar zit."

Ken Robinson auteur, spreker, adviseur op gebied van kunstonderwijs voor overheden, non-profitorganisaties,

Uit de resultaten van onderzoek blijkt dat wij allemaal dit divergent denkvermogen bezitten, maar dat het tijdens onze schooljaren verdwijnt.

Schippers&VanGucht wil door middel van beeldende, theatrale interventies en workshops kinderen én volwassenen verleiden om divergent te denken. Wij willen hoofden 'openbreken' en mensen op een andere manier naar de wereld laten kijken. We willen hen mogelijkheden laten ontdekken en laten ervaren dat er een heleboel antwoorden en keuzes zijn, die allemaal goed zijn. Wij geven geen voorbeelden, maar proberen een veilige omgeving te creëren waarbinnen deelnemers ruimte krijgen om opnieuw te kijken en zich te verbazen. Concreet betekent dit dat wij vertrekken vanuit dezelfde principes als wanneer we een voorstelling maken. We zijn beeldende theatermakers, en daarom starten we met het spelen met materialen om al onderzoekend mogelijkheden tot nieuwe ideeën en verhalen te vinden.

Wij geloven dat divergent denken een eigenschap is die onze maatschappij hard nodig heeft om oude structuren te doorbreken en veranderingen te veroorzaken. Veranderingen die nodig zijn om verharding tegen te gaan en verbinding te creëren.

Project omschrijvingen

2017-2018

Schippers&VanGucht speelt met twee projecten op scholen. Beide zijn gebaseerd op boeken van Bette Westera, meermalen Zilveren Griffel winnares. Bette vertelt grappige, ontroerende en tot nadenken stemmende verhalen over bijzondere mensen in verschillende levensfasen. Ze laat de breedte van het leven zien: alles wat je doet en meemaakt wordt een deel van jezelf en bepaalt mede wie je bent. Schippers&VanGucht en Bette Westera vinden elkaar in de thema's 'tijd' en 'generatie'. De dynamische ritmiek van haar woorden voelt alsof ze stem geeft aan een wereld waarin wij ons thuis voelen: haar bijzondere verbeelding zit verstrengeld tussen de IKEA kastjes, scootmobielen en violenbedden en haar vertellingen zijn bijzonder intiem en kwetsbaar.

Ook op scholen presenteren we ons werk zoals dat van ons te verwachten valt: met opvallende en beeldende kostuums, die daarmee decor én tegenspeler worden, en met veel muziek.

Held Op Sokken (reprise)

Schippers&VanGucht bewerkte dit prentenboek over persoonlijke ontwikkeling in 2015 tot een beeldende schoolvoorstelling met muziek. Een verteller gekleed als middeleeuwse jonkvrouw met stoppelbaard omvat in zijn kostuum een wereld vol draken, prinsen en prinsessen. Met behulp van een in zijn rok ingebouwde Kamishibai (minitheatertje) en poppen wordt een jong publiek meegenomen in de magie van theater. *Held op Sokken* is een pleidooi voor authenticiteit en zelfvertrouwen; een ontwapend verhaal over een hedendaagse, niet-zo-stoere ridder, lange baarden, gevaarlijke draken, ridders en heel veel gehaktballen; een sprookje verteld vanuit de antiheld die er uiteindelijk onbedoeld met de hoofdprijs vandoor gaat, juist omdat hij zichzelf is gebleven. Reprise vanwege grote vraag.

Aan de kant, ik ben je oma niet! (nieuw)

Hun oma Van der Sloot, ging van de zomer dood
Toen kreeg Jeroen een plan, "ik weet niet of het kan,
maar tegenwoordig kun je echt van alles adopteren
Een boom, een koe, een aap, een biologisch schaap.
Van alles, dus misschien ook wel mevrouwen en meneren"
"En oma's", lachte Annabel, "We kunnen het proberen."
Dus schreven ze een brief: Twee Kinderen – best lief –
Van acht en negen willen graag een oma adopteren.

Ze kon niet goed meer lopen, want haar heup was erg versleten
Ze kreeg een scootmobiel van de gemeente, dat was fijn.
Nu kon ze zelf weer groente halen voor het avondeten.
Het was een handig ding, ze mocht er zelfs mee in de trein.
Ze schaakte met de buurman. Of alleen op de computer.
Ze had het naar haar zin, ze was gewend aan het verdriet
Maar als op straat een jongen zei: "Hé oma, mooie scooter!",
dan riep ze knorrig: Aan de kant, ik ben je oma niet."

Uit : Aan de kant, ik ben je oma niet! Bette Westera uitgeverij Gottmer

Bette Westera schrijft dit boek in twaalf tweeluiken: enerzijds de bewoners van een verzorgingstehuis, anderzijds een glimp van wie deze bejaarden waren in de glorie van hun leven. Wij zetten eveneens de twee verschillende levensfasen tegenover elkaar, in vorm en beeld. De voorstelling wordt gespeeld door 1 acteur die een kleine installatie bouwt waarin 5 iPads verwerkt zijn. Deze installatie verbeeldt als het ware een verzorgingstehuis, met op de schermen animaties van bejaarden die gereageerd hebben op de adoptie-oproep van Jeroen. Alle personages worden opgenomen in een greenkey-studio en gespeeld door dezelfde acteur. De schermen zijn onderling met elkaar verbonden. Daardoor kunnen de bejaarden hun kamers uitlopen en bij elkaar op theevisitatie gaan, in een lift stappen en voor de bovenste verdieping kiezen, ze kunnen het zelfs oneens zijn met de live Jeroen in het klaslokaal. De schermen kunnen ook uit de installatie gehaald worden en bijvoorbeeld op twee boterhamdoosjes gemonteerd. Dit worden dan poppen met een geanimeerd gezicht en zo ziet het publiek wie ze vroeger waren. Zo brengen we beide uiteinden van de tijd - jonge kinderen en ouderen - bij elkaar, zodat de generaties samen er lekker van alles over kunnen vinden. We zullen beide doelgroepen ook apart opzoeken maar we hopen zoveel mogelijk voor kinderen én bejaarden samen te spelen, zodat ook in het publiek de generaties samen komen.

Wat er gebeurde terwijl de Mussen de polka dansten (opnieuw uitgebracht)

Een meisje wacht na schooltijd op haar moeder. Die is te laat. Dat kan gebeuren. Maar wachten duurt wel lang. Het meisje praat over zichzelf en over de wereld om haar heen. Haar hoofd zit vol hersens, vol vragen, vol verhalen.

“Denk jij soms ook dat niemand naar je luistert? Heb jij ooit wormen gegeten? Als je een bang vogeltje op de stoep zou vinden, is het dan beter om er snel of traag naar toe te lopen om het te redden? Kunnen mieren zwemmen? Zijn mieren stom? Hebben vissen hersens? Zouden vissen eigenlijk niet liever in de lucht vliegen? Als een vis en vogel zouden vechten, wie zou er dan winnen? Waar denk jij dat Mars is? Waarom draait de aarde op sommige dagen niet achteruit? Waarom moet ik alles zeggen? Waar is mijn moeder? Moeder? Waar? Ben? Je?”

Schippers&VanGucht werd geprikkeld door de directe en fantasierijke schrijfstijl van de Nieuw-Zeelandse (toneel)schrijfster, performer en stand-up comedian Jo Randerson. Op basis van haar verhalenbundel *The Spit Children* schreef ze speciaal voor ons deze theatermonoloog.

We maakten *de Mussen* in 2014 bij HETPALEIS in Antwerpen voor kinderen én hun ouders. Voor kinderen voelt de voorstelling als een avonturenfilm. Ze identificeren en verbazen zich over het doorzettingsvermogen en de moed van dit meisje dat ogenschijnlijk dagen of misschien wel weken weet te overleven in de stromende regen op een schoolplein. Voor volwassenen werkt de voorstelling als een psychologische thriller over het verlies van tijdsbesef en daarmee de relativering van kleine problemen. Het kind verliest tijdens het wachten het gevoel voor tijd, als volwassene realiseer je dat ze waarschijnlijk maar een kwartiertje staat te wachten. Welke ouder laat niet af en toe zijn kinderen ‘eventjes’ wachten op het schoolplein omdat het verkeer vaststaat of een vergadering uitloopt, maar bij de ervaring van het kind op dat wachten staan we vaak niet stil. Om beide doelgroepen bij elkaar te houden en de situatie te relativieren kozen we voor een speelstijl met veel humor en bravoure. Schippers&VanGucht ontwikkelt voorstellingen die maatschappelijke thema’s raken en die direct/letterlijk in de maatschappij, op straat, te plaatsen zijn. Als toeschouwer stap je in een wereld

die naast de werkelijkheid lijkt te bestaan. Voor de vormgeving van *de Mussen* echter is een ruimtelijke context gekozen die in de werkelijkheid ook bestaat: een schoolplein. Het decor bestaat uit rubberen tegels en een grote abstract vormgegeven boom die 'huilt', waardoor het volledige toneel langzaam onder water komt te staan. Het eindeloze wachten van het kind levert frictie op tussen tijd en ruimte. Door de technische mogelijkheden van de zwarte doos kon de eenheid van tijd en ruimte beter naar onze hand gezet worden, vandaar dat deze voorstelling - uitzonderlijk voor ons - in het theater speelt.

De voorstelling werd lovend onthaald in België en we hernemen hem in 2017 om te reizen in Nederland. Hiervoor moet het decor reisbaar worden gemaakt en de tekst omgezet naar een Nederlandstalige versie (aanvankelijk werd gespeeld in een West- Vlaams dialect).

VERVELENDE BUS (reprise)

Stap op de bus en kom binnen in een woordeloze installatie waarin verbeelding en tijd de hoofdrol spelen. Waarom duurt de ene minuut langer dan de andere? Wat zou jij doen als de tijd even kon rekken? Vervelende Bus is een ode aan de verveling, waarin de tijd stil staat. Of juist niet.

We namen een bus stevig onder handen en maakten er een filmisch, muzikaal zoekboek van. Alles wat we nodig hebben om dit project te draaien zit in de bus zelf. De installatie wordt geleid door een publieksbegeleider/dramadocent. Dit project is in 2015 ontwikkeld bij HETPALEIS en speelt gedurende twee seizoenen bijna iedere dag, op bijna iedere school in de provincie Antwerpen. In coproductie met HETPALEIS rijden we in 2017-2018 door naar Nederland, langs festivals en schoolpleinen.

De Gedaanteverwisseling 2.0 (nieuw)

In 2010 bewerkte Schippers&VanGucht deze beklemmende literaire klassieker van Kafka tot een installatie. Het publiek zit letterlijk bovenop drie van de vier muren van de slaapkamer van het hoofdpersoon en kijkt naar beneden. Daar ontvouwt zich het plot in een wereld van video animatie, geluid en muziek. Realiteit en waanbeelden versmelten. De muziek is als een ingehouden maar emotionele commentator op het verhaal en staat in contrast met de rationele gedachtegang van het personage waarmee het zijn situatie analyseert en grip probeert te houden op zijn leven. Dit was de eerste productie waarbij we interdisciplinair werkten. Het was destijds een proeve van 30 minuten die zeer goed werd ontvangen. Als beginnende makers lukte het ons echter niet om hem te laten reizen.

Zes jaar later kunnen we deze productie niet vergeten en willen we hem her- en vervolmaken. De thematiek voelt relevanter dan ooit tevoren: de verstoting uit de samenleving, de transformatie van een volwaardig mens in een geboorteland naar verstotene/vluchteling in een nieuw land. Wat doet dit met je zelfbeeld? Is het mogelijk om jezelf te blijven of verandert de mens naar gelang de ander je ziet?

Voor *De Gedaanteverwisseling 2.0* werken we samen met KVS (Brussel). Voor dit complexe werk zochten we een sterke partner. Omdat we ons verbonden voelen met België en artistiek verwant met Michael De Cock (artistiek leider KVS), vonden we elkaar snel. De installatie heeft geen theatertechniek en tribune nodig en kan daardoor zowel op locatie als in het theater worden neergezet. Geschikt voor 50 mensen publiek.

Voor groep 3 & 4 & 5 van basisonderwijs, in samenwerking met de Cultuurwinkel & Chassé theater Breda.

De workshops zijn oefeningen in divergent denken maar ook in ruimtelijkheid, observatie, fysieke en beeldende vertaling, samenwerken, besluitvaardigheid en lef. Ze bevatten een grote mate van vrijheid en een beetje anarchie. We ontwerpen een spel dat balanceert tussen de gekaderde begrippen van het onderwijs en de visie die onze voorstellingen kenmerkt.

In *Niets is wat het lijkt*, ontregelen we de klas (en ook de docent!) door een concrete beeldende opdracht te geven, die echter op wel honderd verschillende manieren te interpreteren en uit te voeren is. Wij geven geen voorbeelden en sturen niet richting een oplossing, wel bieden we een veilig kader waarbinnen kinderen kunnen onderzoeken. Daardoor kunnen ze niets anders dan zich overgeven aan het proces en aan de slag gaan met materialen als zeil, enorme zakken plastic, tape en karton. Eén voor één raken de kinderen enthousiast wanneer ze ervaren dat ieder antwoord nieuwe mogelijkheden biedt en al ontdekkend ontstaat een gezamenlijk energiek spel van waaruit ideeën voor nieuwe verhalen blijven voortvloeien.

In *Blowing up stuff* vertrekken we vanuit een doos met kleine voorwerpen die we samen met de kinderen opblazen, uitrekken, stapelen en knopen zodat er een enorm bouwwerk ontstaat dat letterlijk groter is dan het klaslokaal. Tijdens dit proces verandert het bouwwerk voortdurend van functie, de ene keer is het een tent, dan een schip of een enorm bos. We geven ons over aan de verbeelding.

We ontwikkelen deze workshops ook voor andere doelgroepen dan de basisschool, bv ouders of diverse beroepsgroepen in relatie tot onze theatrale interventies

Projectgegevens 2017-2018

Concept:	Schippers&VanGucht	
Regie:	Jellie Schippers	
Scenografie/kostuums:	Myriam Van Gucht	
Productie en educatie:	Florain Verheijen	
Dramaturgie:	Dorine Cremers	

Held op Sokken		school reprise
Tekst:	Bette Westera	
Spel:	Klemens Patijn	
Compositie:	Martijn Rondel	
Doelgroep:	5+	
Speelplekken:	Klaslokalen, gymlokalen, huiskamers, op locatie op festivals.	
Speelbeurten:	20 scholen in Brabant (15) en België (5)	
Verkoop:	Cultuurwinkel, Kunstbalie en eigen schoolnetwerk.	

Aan de kant ik ben je oma niet!		school nieuw
Tekst:	Bette Westera	
Spel:	nog te bepalen	
Compositie:	Joeri Cnapelinck	
Video:	Arjen Klerkx	
Doelgroep:	5+ en opa's en oma's	
Speelplekken:	klassen, speellokalen, verzorg- en bejaardentehuizen, huiskamers	
Speelbeurten:	30 in Brabant (25) en België (5) in 2019-2010 nog 40x	
Verkoop:	via Cultuurwinkel, Kunstbalie en eigen schoolnetwerk.	

Wat er gebeurde terwijl de mussen de polka dansten		herwerking
Tekst:	Jo Randerson	
Spel:	Janne De Smet/Sarah Jonker	
doelgroep:	9+	
Speelplekken:	HETPALEIS en HZT in huis, vlakke vloer NL (Krakeling Adam, Chassé theater Breda, Spui Den Haag, Stadsgehoorzaal Kampen	
speelbeurten:	25 in NL (20) en België (5)	
Verkoop:	via HZT, HETPALEIS, eigen netwerk	

Vervelende Bus		installatie reprise
Video:	Arjen Klerkx	
Soundscape:	Joeri Cnapelinck	
doelgroep:	4+	
speelplekken:	scholen, de naschoolse opvang in de provincie Brabant., festivals	
speelbeurten:	30	
Verkoop:	I.s.m. de Cultuurwinkel, de organisatie voor naschoolse opvang KOBER, KIST en Kunstbalie. Landelijk i.s.m. HETPALEIS	

De Gedaanteverwisseling 2.0		nieuw
Spel:	nog te bepalen	
Animatie:	Douwe Dijkstra (2x genomineerd Gouden Kalf voor Beste Kort Film)	
Muziek:	Bram van den Oever	
Doelgroep:	15+	
Speelplekken:	op (verduisterde) locaties en eventueel in theaters, op festivals.	
Speelbeurten:	25 (15 NL, 10 België)	
Verkoop:	in samenwerking met de KVS.	

Activiteiten waarvoor geen subsidie wordt aangevraagd, los van de commerciële opdrachten		
1) Educatieve/Theatrale workshops		
Plaats:	op basisscholen in Brabant, op aanvraag ook voor andere doelgroepen	
Aantal:	40	
2) Molman		
	in 2017 (binnen projectregeling FPK) 60 speelbeurten, in 2018 20	

DE BUCKETLIST BUS (werktitel)

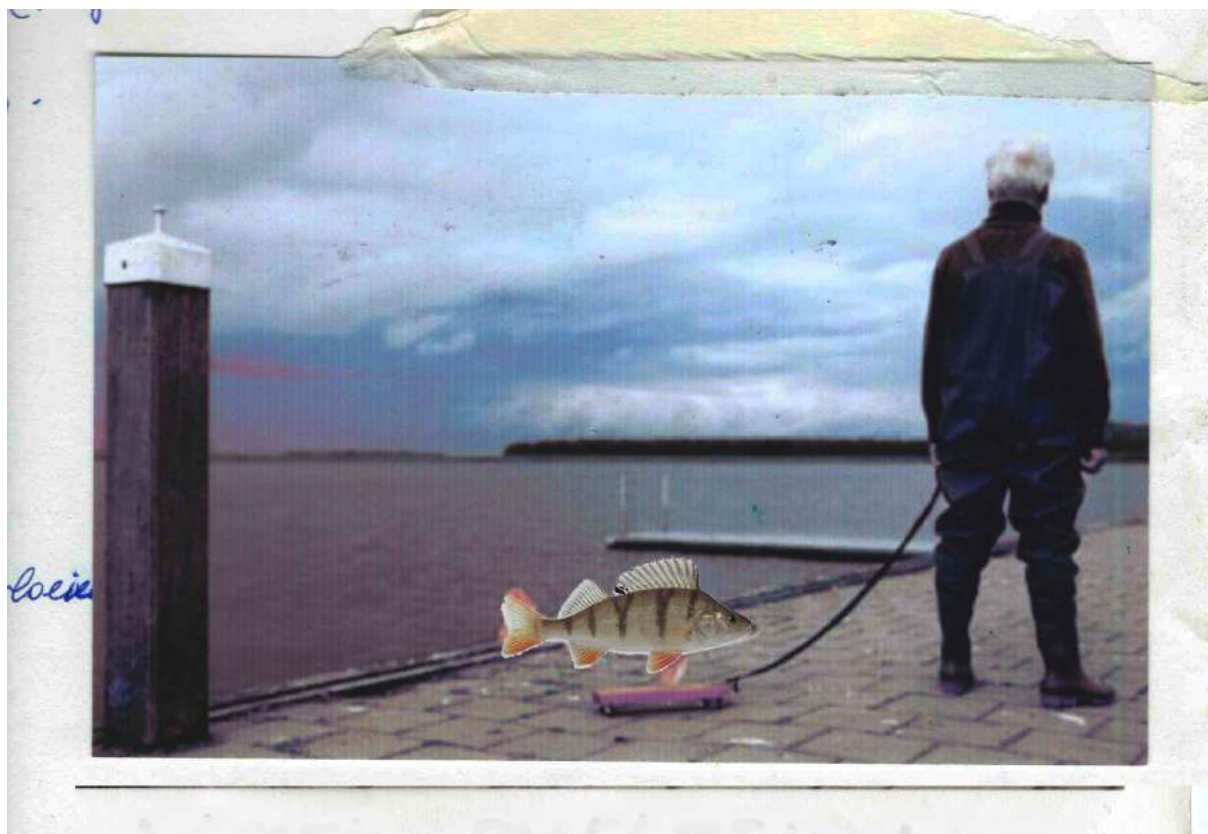
Nog één keer voor ik ga ... One for the road ...

De Bucketlist bus is een vervolg op *Vervelende bus* en *Aan de kant ik Ben Je Oma niet!*, met als verbindende factor het thema tijd en generaties.

De Bucketlist Bus wordt een joy-ride door de verlanglijstjes van mensen op leeftijd; een zintuigelijk avontuur doorheen de wonderlijke wereld van wat als ... en mocht ik ooit ... Dit alles geserveerd met een vleugje nostalgie, rebellie en de geur van vers gebakken appeltaart. De lijstjes worden verwezenlijkt/uitgespeeld door de allerkleinsten, op video. (Jellie Schippers heeft als theaterdocent en kinder-acteercoach bij tv-series ervaring in het laten spelen van kinderen) Ook deze bus zal rondrijden met een dramadocent als publieksbegeleider.

Ontwikkeld door hetzelfde artistieke team als bij *Vervelende Bus*, reist deze bus in eerste plaats langs verzorgingstehuizen (40x), maar ook naar festivals. De installatie biedt plaats aan 30 toeschouwers en kan meerdere malen per dag spelen. Dit project wordt artistiek inhoudelijk gekoppeld aan het commerciële project met architecten bureau INBO (zie commerciële projecten onder hoofdstuk 4). Doelgroep: ouderen (en hun kleinkinderen), 40 speelbeurten

VISSEN SMELTEN NIET

Vissen smelten niet is een prachtig verhaal dat zich ontvouwt in een koude, kille nacht waarin twee kinderen, zonder dat ze het van elkaar weten, de tocht over een groot ijsmeer wagen. Naar het gelijknamige boek van Jef Aerts.

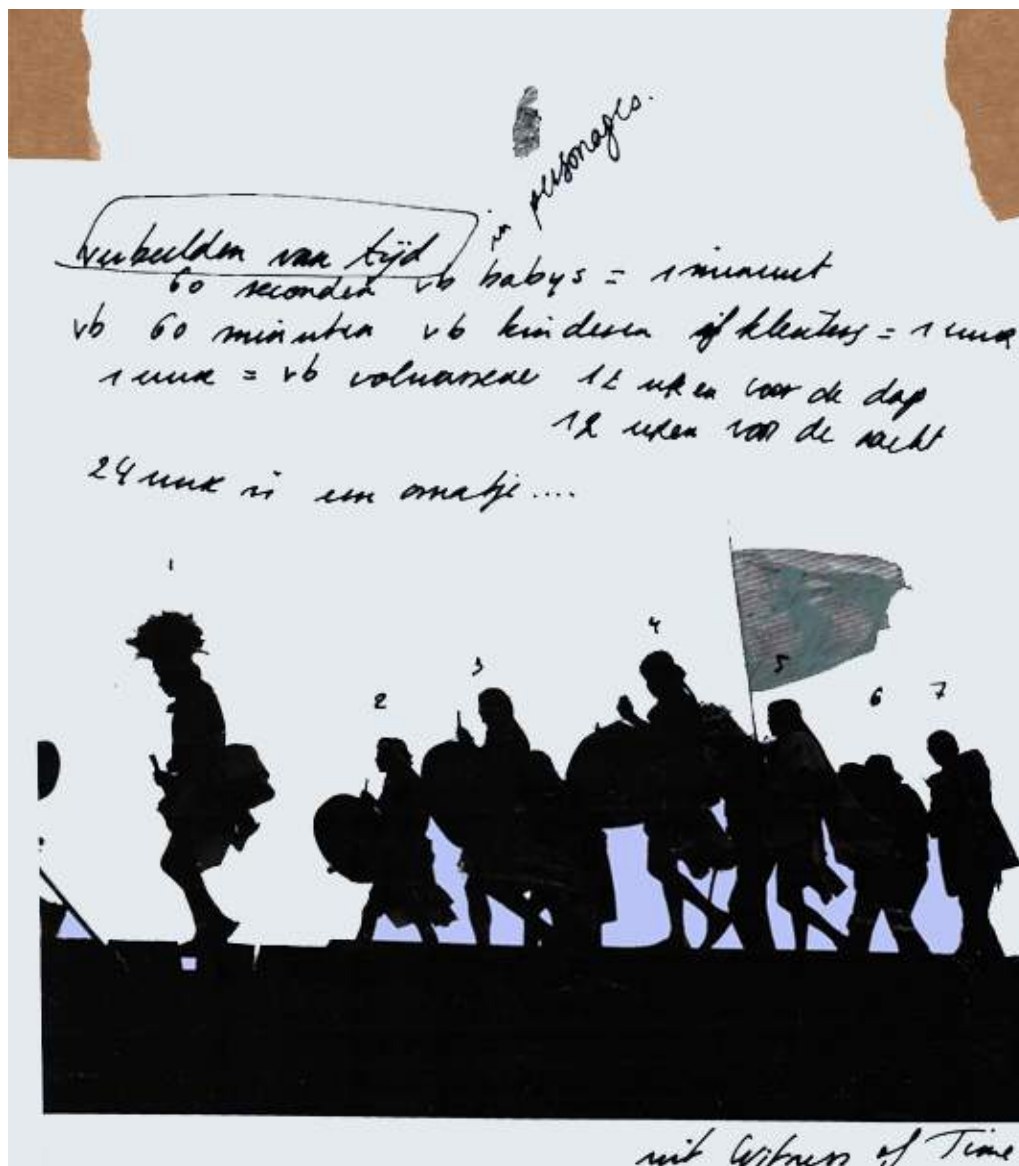
Het is – 23°C. Matti sluipt het huis uit, met in zijn tas de wondermooie kempvis Sirius, de lievelingsvis van zijn zieke vader. Sirius moet meedoen aan een vissengevecht, maar Matti weet zeker dat hij dat niet zal overleven. In het grootste geheim gaat hij de weg over het bevroren meer naar de stad: daar is Sirius veilig. Matti heeft twee uur de tijd. Langer kan hij de tropische vis niet warm houden. Tot zijn verbazing is hij niet alleen op het ijs. Tijdens zijn tocht ontmoet hij Drika die bijna blind is en weggelopen van huis. Ze wil graag teruggaan naar “De Bramenheuvel”, de laatste plaats waar ze was toen ze nog niet blind was. Ondertussen is die plek echter veranderd in een parkeerterrein en een groot vakantiepark.

Op de enorme vlakte van het ijsmeer merken de kinderen dat ze niet zonder elkaars hulp kunnen. Het wordt een ijskoude race tegen de tijd, waarin het leven van de vis op het spel staat en de werkelijkheid niet altijd is zoals wij hem zien. *Vissen smelten niet* is een spannend verhaal waarin elke minuut telt en een warme vriendschap groeit.

Schippers&VanGucht droomt al jaren over een voorstelling op een ijsvlakte. Met dit prachtige boek, dat voelt alsof Jef Aerts het speciaal voor Schippers&VanGucht geschreven heeft, kunnen we die droom verwezenlijken.

Thematisch verbonden met onze eerdere succesvolle voorstelling *Spinder*, die maar liefst twee reprises kende met 110 speelbeurten. In *Vissen smelten niet* worden niet één maar twee zonderlinge kinderen in het nauw gedreven en proberen ze, samen met een vis, in een laatste daad hun lot te keren.

We coproduceren, na *HUIS* (Gouden Krekel 2012) en *Molman* (2016), voor de derde maal een containervoorstelling met Het Filiaal Theatermakers uit Utrecht, doelgroep 9+, 40 speelbeurten

Een theatrale interventie op locatie die geen affiches heeft als vooraankondiging, maar schommels. Waarin we een bejaardenorkest in de bomen hangen, acteurs aan touwen door de bomen laten vliegen en het hele publiek (ongeveer 150 mensen) op schommels met hun voeten in de lucht hangt; waarin het publiek meerdere personages ontmoet en hele schoolklassen en het plaatselijke brandweerkorps figureren.

Inspiratie voor deze voorstelling is het boek *Baron in de Bomen* van Calvino. Het verhaal gaat over een achtjarige jongen die na een ruzie met zijn ouders uit protest in de bomen klimt. Deze jongen heeft een vechtlust en een vastberadenheid en letterlijk een bijzonder zicht op de wereld: Als een spion zijn omgeving aanschouwend, verborgen in een boom. Een hoofdpersonage die tegelijkertijd overal bij kan zijn maar nergens echt bij hoort.

De voorstelling krijgt een grote educatieve omkadering waarmee we (toekomstig) publiek verleiden om af en toe de tijd te nemen om even stil te staan en om zich heen te kijken, misschien zien ze iets ongewoons, iets wat niet thuis hoort binnen dat bekende straatbeeld. Waarin we hen verrassen en met nieuwe ogen naar hun straat te laten kijken en de mensen die er wonen: vandaar en met recht een theatrale interventie. Doelgroep: iedereen in Breda en omstreken, 30 speelbeurten.

3. Schippers&VanGucht, middenin de samenleving, op locatie, beneden de grote rivieren

Schippers&VanGucht maakt theatrale ontmoetingen voor iedereen vanaf ... ; niet uitsluitend voor kinderen of jeugd, maar voor alle leeftijden.

Schippers&VanGucht is gevestigd in Brabant, in de watertoren van de culturele hotspot Belcrum te Breda, alwaar we in opwindende verbinding met de stad ondernemen.

Schippers&VanGucht heeft de jeugdtheatergezelschappen Artemis (Den Bosch (BIS) en Het Paard Dat Vliegt (Eindhoven), evenals jeugddansgezelschap De Stilte (Breda) als professionele collega's in Brabant.

Schippers&VanGucht onderscheidt zich doordat we - zowel regionaal, landelijk als in België - intieme, beeldende theaterprojecten op locatie spelen. Veel van ons werk noemen we theatrale interventies. Door unieke, opwindende en zintuiglijke ervaringen te ontwerpen, ontregelen we op een prettige manier en kantelen we het perspectief: zo kun je óók naar de wereld kijken. Het bijwonen van voorstellingen van Schippers&VanGucht zijn oefeningen in divergent kijken, denken én doen.

Schippers&VanGucht bevindt zich binnen het jeugdtheater in Nederland in goed gezelschap: de kwaliteit is hoog.

Schippers&VanGucht creëerde als enige in Nederland een theatervoorstelling naar aanleiding waarvan een kinderboek werd geschreven; die vervolgens, als klap op de vuurpijl, een Gouden Griffel won (*Spinder*, auteur Simon van der Geest).

Schippers&VanGucht won als makersduo de prestigieuze Gouden Krekel voor de containervoorstelling *HUIS* (2012) en ontving voor hun werk het Wim Bary Stipendium van Het Prins Bernhard Cultuurfonds (2013).

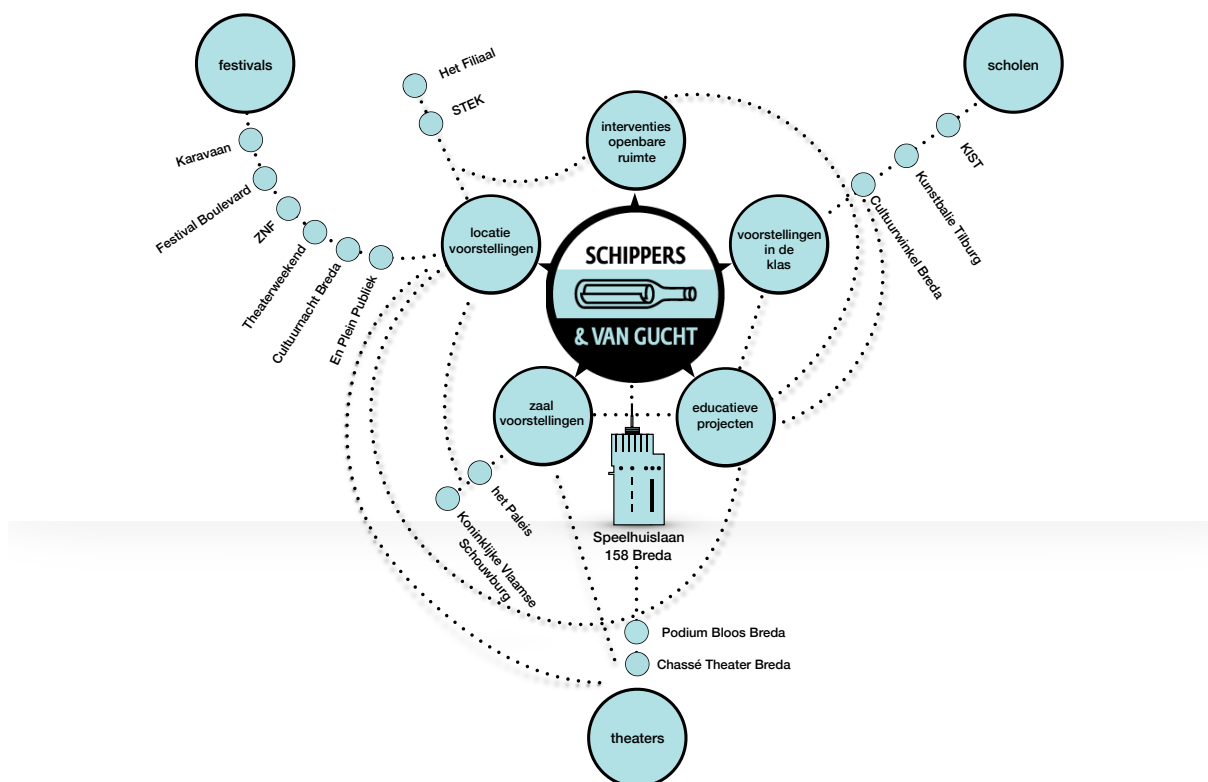
Schippers&VanGucht heeft duurzame **samenwerkingsverbanden** met:

- ✓ **PodiumBLOOS** Breda biedt repetitieruimte, we adviseren elkaar in beleid, zetten samen projecten op. PodiumBLOOS programmeert voorstellingen van Schippers&VanGucht en Jellie Schippers begeleidt hun jonge makers.
- ✓ Bij de containervoorstellingen *Molman* en *Vissen Smelten Niet* is **Het Filiaal Theatremakers** coproductent. Er is een goede samenwerking opgebouwd tijdens het maken van *HUIS*. Zij steunen Schippers&VanGucht bij het produceren en begeleiden ons in het professionaliseringsproces. Samen zijn we verantwoordelijk voor educatie en verkoop.

“Vanaf het eerste moment dat ik hen als jonge makers begeleidde, had ik een klik met Jellie Schippers en Myriam van Gucht en hun unieke samenwerking. Hun liefde voor detail, hun nuchtere respect voor kinderen zonder een zweem van sentimentaliteit, hun passie voor het vak, de authenticiteit van hun handschrift en de bereidheid daar echt hard voor te werken, maken dat ik hen graag als professionele gastmakers bij Het Filiaal Theatremakers over de vloer heb. En nu ze zelf hun eigen organisatie hebben, zijn we vanzelfsprekend met plezier een stevige ervaren partner binnen een coproductie.”

Moninque Corvers / Het Filiaal Theatremakers

- ✓ We voelen ons artistiek verwant met **Het Laagland**, hebben in coproductie de voorstelling *Spinder* hernomen en zijn geïnteresseerd in elkaars werk.
- ✓ Voor *De Gedaanteverwisseling 2.0* coproduceert **KVS** in Brussel. Myriam Van Gucht werkt regelmatig samen met Michael De Cock (artistieke leiding) en hij is op zijn beurt enthousiast over ons werk. Bovendien hebben we als makers inhoudelijk veel raakpunten. De voorstelling wordt gerepeteerd en gespeeld in bij KVS en zal reizen door België en Nederland.
- ✓ **Het Zuidelijk Toneel** en **HETPALEIS** ondersteunen bij de herneming van *De Mussen*. Beiden geven de mogelijkheid in hun huis te repeteren én te spelen. Voor de verkoop van deze voorstelling gebruiken we ons eigen netwerk en dat van HZT en HETPALEIS.
- ✓ **Het Chassé Theater** is vaste première plaats. Zij boeken al onze voorstellingen, adviseren ons en we hebben samen de workshop *Niets is wat het lijkt* opgezet.
- ✓ De scholenverkoop in Brabant verloopt via en in goede samenwerking met **de Cultuurwinkel** en **de Kunstbalie**. Met de Kunstbalie is Schippers&VanGucht een investeringssubsidie/samenwerking gestart in het kader van de Cultuur Loper - de Brabantse vertaling van de landelijke regeling Cultuureducatie met kwaliteit - waarin een samenhangend en doorlopend activiteitenprogramma wordt gemaakt, gebaseerd op de visie van de school.

4. Schippers&VanGucht, ondernemend in vorm en inhoud, in woord en daad

Ondernemerschap zit Schippers&VanGucht in het bloed. We noemen onszelf niet voor niets een *creatief bureau*. Wij trekken er bewust op uit, de paden op en de lanen in, op zoek naar inspiratie voor onze projecten, naar publiek voor onze voorstellingen, naar opdrachtgevers voor ons werk, naar partners in crime voor onze plannen. Gedacht vanuit de klassieke invulling van en opvatting over het begrip ondernemerschap in relatie tot een volwaardig gesubsidieerd theatergezelschap, staan we zwak. Wij geven graag een eigentijdse en eigenwijze invulling aan het woord ondernemen: we betitelen onszelf als creatief bureau en zijn een elkaar aanvullend vierspan; vier individuen met ieder een eigen expertise, sterke en zwakke punten én netwerk. Deze individuele krachten bundelen we tot letterlijk paardenkracht, een 4x4 aandrijving. Onze diversiteit maakt ons sterk en duurzaam, en tegelijkertijd flexibel en betaalbaar. Ieder van ons werkt buiten het creatief bureau ook op andere plekken in stad en land. We proberen ons zoveel mogelijk te richten op de projecten en zo weinig mogelijk op de overhead. We hebben lak aan “bedrijfje of gezelschapje spelen” en verdienen ons geld voornamelijk buiten de deur. Dat is spannend en risicovol.

Wanneer we expertise nodig hebben waarover we zelf niet beschikken, dan zoeken we naar de juiste externe partners: andere freelancers, organisaties, coproductanten en financiers om onze plannen te realiseren. We zijn sterk in het samenstellen van de juiste (artistieke) teams. De afgelopen jaren werkten we graag voor andere gezelschappen, productiehuisen en festivals en bejubelden de voordelen hiervan. Het publiek en de collega's uit de sector kennen ons werk daardoor wel, maar hebben te weinig gehoord van Schippers&VanGucht als makers. Ons creatief bureau blijft als instelling daardoor buiten beeld en is als merknaam een te grote onbekende. Hoewel we artistiek sterk zijn, wringt onze pr en bijt ons ondernemerschap zichzelf in de staart. We zijn noodgedwongen te ondernemend om onszelf fatsoenlijk en duurzaam op de kaart te zetten. We hebben extra tijd en daarvoor geld nodig om in onze stichting te kunnen investeren, om het pionierswerk te doen dat we moeilijk kunnen financieren met projectsubsidie: extra middelen voor onze zichtbaarheid en daarmee voor ons soort ondernemerschap. Want deze manier van onze eigen broek ophouden (met veel partners projecten realiseren en geld buiten de deur verdienen) rijdt ons artistiek ondernemerschap in de wielen. Tijd voor een zichtbaarheidsoffensief.

Voor ons is het aanvragen van deze meerjarige activiteitensubsidie een belangrijk onderdeel in ons denken over ondernemerschap. Niet vanuit een comfortabel verlangen, maar juist als springplank om structureel en in continuïteit door te kunnen pakken mét en via ons werk. Om zo in de praktijk aan te tonen dat we van blijvende en toegevoegde waarde zijn in het (jeugd)theaterveld.

Zonder onze flexibiliteit en ondernemende geesten te verliezen willen we de komende vier jaar investeren in een meer solide bedrijfsvoering. De aanzet daartoe is reeds in 2014 gemaakt, met dank aan voormalig productiehuis Het Lab uit Utrecht. Onder hun vleugels realiseerden we indertijd onze eerste proeve van *Spinder*. Als erkenning voor ons werk en als blijk van vertrouwen in ons talent, stelden zij een substantieel bedrag beschikbaar voor professionalisering van onze organisatie en vestiging in Breda.

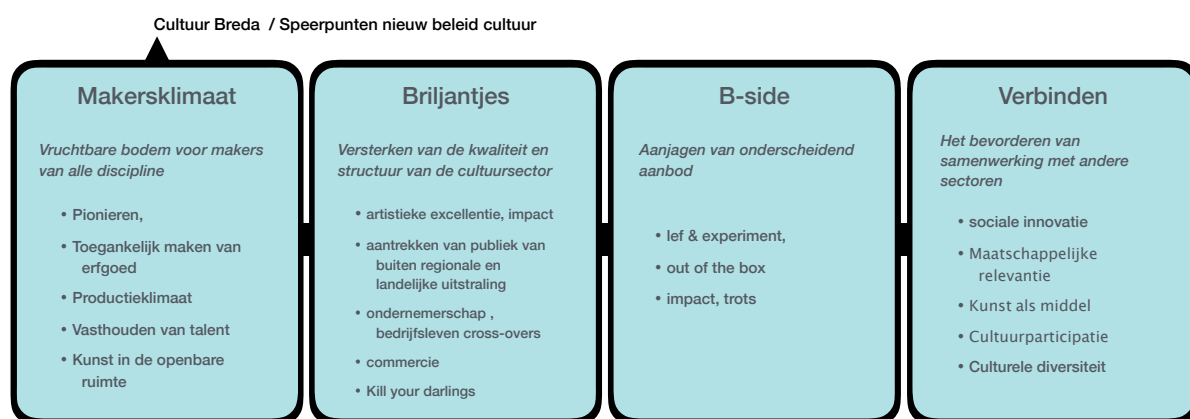
In 2017-2018 gaan we vooral de uitdaging aan onze zichtbaarheid te vergroten door ons artistieke kapitaal beter en ten volle te benutten: via het spelen van hernemingen en herwerkingen van succesvolle voorstellingen (die vooral succesvol *te zien* waren in België) en daarmee actief te werken aan publieksbinding. De hernemingen doen we niet op eigen kracht; we hebben ook daarvoor sterke partners met wie we deze voorstellingen opnieuw onder de aandacht brengen, **onder onze eigen merknaam**. KVS, HETPALEIS en HZT hebben reeds toegezegd om ons te ondersteunen, **met behoud/versteviging van onze eigen zichtbare identiteit**. Zij ondersteunen ons facilitair, in verkoop, speelplekken, aanboren van nieuw publiek of middels coproductiebijdrages. Vanaf 2016 produceren we alleen nog maar onder onze eigen merknaam Schippers&VanGucht.

Het vermogen van Schippers&VanGucht om te denken in unieke concepten die via de verbeelding het maatschappelijk perspectief kantelen, bepaalt onze artistieke inhoud; tegelijkertijd is het wezenlijk onderdeel van en tekenend voor ons ondernemerschap. Alle projecten van de komende jaren zijn gekoppeld aan de theatrale interventie *Baron in de Bomen*. Zoals de speler bij het computerspelletje Super Mario een weg aflegt en daarbij voortdurend punten spaart en vaardigheden opdoet om deze uiteindelijk te kunnen toepassen bij het verslaan van het laatste monster, zo is ons creatief bureau op weg naar *Baron in de Bomen*. Onderweg verzamelen we punten, in de vorm van

samenwerkingspartners, nieuwe bezoekers en verbindingen met locaties en maatschappelijke organisaties in wijken en regio's; vaardigheden doen we op door nieuwe artistieke uitdagingen aan te gaan en deze steeds zelfstandiger/gelijkwaardiger met coproductanten te produceren. *Baron in de Bomen* is ons proefstuk. Het maken van deze interventie in de openbare ruimte kan niet zonder het realiseren van onze speerpunten- **zichtbaarheid, verbinding** – of zonder ons creatief bureau als **solide organisatie**. Op deze manier is ons ondernemerschap duurzaam, inhoudelijk en organisatorisch verbonden met al onze plannen voor de komende vier jaar.

Ondertussen zetten we in Brabant ook in op theatera/educatieve workshops op scholen via de samenwerking met de Cultuurwinkel en de Kunstbalie. Dit alles is gericht op betere verkopen voor onze nieuwe producties in de jaren 2019-2020, evenals het vergroten van het publieksbereik voor deze projecten. Onze educatieve workshops zijn niet uitsluitend educatie *bij* de theatervoorstellingen, maar staan net zo goed op zichzelf als theatrale beleving. Ze dragen natuurlijk wel bij aan publieksbinding voor de voorstellingen op locatie en in de school.

De stad Breda zet momenteel vol in op de ontwikkeling van een nieuw cultuurbeleid onder de noemer *Cultuur Breda*. Schippers&VanGucht sluit met haar werk direct aan bij de speerpunten in dit beleid: ¹

De stad heeft zich de afgelopen twee jaar zeer positief opgesteld t.o.v. het werk van Schippers&VanGucht en uitgesproken dat wij bijdragen aan zowel het makersklimaat, de briljantjes als de B-side (o.a. pionieren, artistieke excellentie, lef en experiment). De stad werft bovendien actief mee naar andere financiële en facilitaire partners voor het grote project *Baron in de Bomen* in 2019 (waarbij we ook inzetten op het speerpunt Verbinden). Gezamenlijke inzet is een concrete financiële ondersteuning van de stad, hetzij op projectbasis, hetzij via structurele ondersteuning van 20.000 per jaar.

Ook de private fondsen zijn ons in het verleden goed gezind geweest, vanwege de uitzonderlijkheid van onze theatrale installaties en interventies in de openbare ruimte. We blijven ook in de komende jaren op hen een beroep doen. Met de concrete bedragen van de afgelopen periode als referentiepunt, verwachten we ondersteuning voor concrete projecten van gemiddeld 25.000 per jaar.

Commerciële opdrachten en niet gesubsidieerde activiteiten

Schippers&VanGucht werkt daadkrachtig en concreet aan het ontwikkelen en verwerven van commerciële opdrachten. Steeds vaker worden we uitgenodigd om, vergelijkbaar aan wat in de architectenwereld al lang gebruikelijk is, deel te nemen aan pitches voor het ontwerp van artistiek/commerciële projecten.

¹ uit website: CultuurBreda

Daarnaast zijn we in gesprek met architectenbureau INBO over het gezamenlijk ontwerpen van kamers voor dementerende bejaarden. Het vormconcept van *Vervelende Bus* bleek precies aan te sluiten bij een hun wens. We ontwerpen gezamenlijk een raam in de slaapkamer van een bejaarde met daarin zicht op een jeugdherinnering. Een herinnering die 's ochtend met geluid wordt geprojecteerd in dat raam zodat de persoon die daar slaapt ontspannen wakker kan worden. In 2017 starten we met het eerste ontwerp van drie ramen. Wanneer dit pilotproject aanslaat kunnen we het uitwerken voor meerdere tehuizen. Overigens dezelfde tehuizen waar we de voorstelling *Aan de kant, ik ben je oma niet!* spelen en *De Bucketlist Bus* laten stoppen.

Vervelende Bus heeft ook de interesse gewekt van musea. Er ligt een vraag om een vergelijkbare educatieve installatie te maken; of we een bus kunnen inrichten waarbij het ontwerp vertrekt vanuit een deel van de collectie van het museum? Met zo'n bus kan een museum een deel van hun collectie naar potentiële bezoekers toebrengen, in de hoop dat het publiek daarna gemakkelijker de stap naar het museum zal zetten.

Ook lopen er verkennende gesprekken met Suzanne Middelkoop (Manager Partnerships bij Nuon) over door ons ontworpen kunstprojecten voor en in samenwerking met het bedrijfsleven als instrument ter bevordering van de sfeer op de werkvloer.

Bovenstaande drie initiatieven worden in 2016 onderzocht om in 2017 te kunnen opstarten naast de theaterprojecten van Schippers&VanGucht. Voor deze commerciële opdrachten vragen we vanzelfsprekend geen subsidies aan. Ze leveren echter wel geld op dat we in de stichting willen investeren om artistiek/organisatorisch verder te kunnen innoveren. Ook voor de te verwachten reprise van *Molman* (buiten de speelbeurten die binnen de projectsubsidie van FPK gerealiseerd dienen te worden), vragen we geen subsidie aan, net zo min als voor onze theatrale workshops.

Code Cultural Governance en Code Culturele diversiteit

Schippers&VanGucht onderschrijft en hanteert de principes en bepalingen van de Code Cultural Governance. De stichting heeft een bestuur dat haar werkzaamheden onbezoldigd verricht. Het bestuur bestaat uit mev. J.N. Reiziger (voorzitter), mev. G.A.M. Molendijk-Grootswagers (penningmeester) en mev. B. E.M. Maatman (secretaris). Met de samenstelling van dit bestuur is zowel artistieke als zakelijk/financiële expertise, toezicht en verantwoording gewaarborgd. De stichting is bekend met de Code Culturele Diversiteit maar heeft nog geen aanleiding/mogelijkheid gehad er gevolg aan gegeven.

Publiek

Wie klein is moet slim zijn.

Schippers&VanGucht wendt geen grootschalige publiciteitsacties aan om verbinding te leggen met het publiek. Natuurlijk maken we gebruik van de conventionele marketings-tools om hen te bereiken: we hebben een goedlopende, overzichtelijke website, zijn actief op facebook, hebben een eigen youtube-kanaal en onderhouden contact met de (lokale) pers.

Maar ons unique selling point is de buzz die ontstaat via ons werk.

Het publiek van Schippers&VanGucht bestaat uit kinderen uit alle lagen van de samenleving en hun leraren, uit festival bezoekende theaterliefhebbers, ouderen en hun kleinkinderen en af en toe uit eigenwijze en soms lastige jongeren. Wij willen ons verbinden met ons publiek door hen rechtstreeks op te zoeken en niet het theatergebouw als extra stap tussen ons in te plaatsen. *We komen naar hen toe*, spelen op scholen, in verzorgingstehuizen, bibliotheken en op locaties die de mensen kennen maar waar ze vaak gewoon aan voorbij lopen. De theatrale vorm van onze projecten is verstrengeld met de inhoud, werkt vaak als tegenspeler van de acteur en zorgt ook voor een opwinding in de wijk; er wordt over het project gepraat zodat mensen 'dat zelf ook wel eens willen meemaken'.

De intimiteit van onze voorstellingen maakt dat de publieksinteractie hoofdzakelijk is gericht op de zo groot mogelijke impact van een ervaring met een verhaal; je wilt het navertellen! De beperkte capaciteit leidt al snel tot een uitverkochte voorstelling. En dit komt de buzz ten goede, want mensen zijn nieuwsgierig naar wat zeldzaam is en dus groeit de vraag ook onder invloed van de beperkte capaciteit. Omdat we in vrijwel alle gevallen onze eigen locaties beheren, kunnen we eenvoudig meerdere speelbeurten achter elkaar aanbieden. Een win-winscenario.

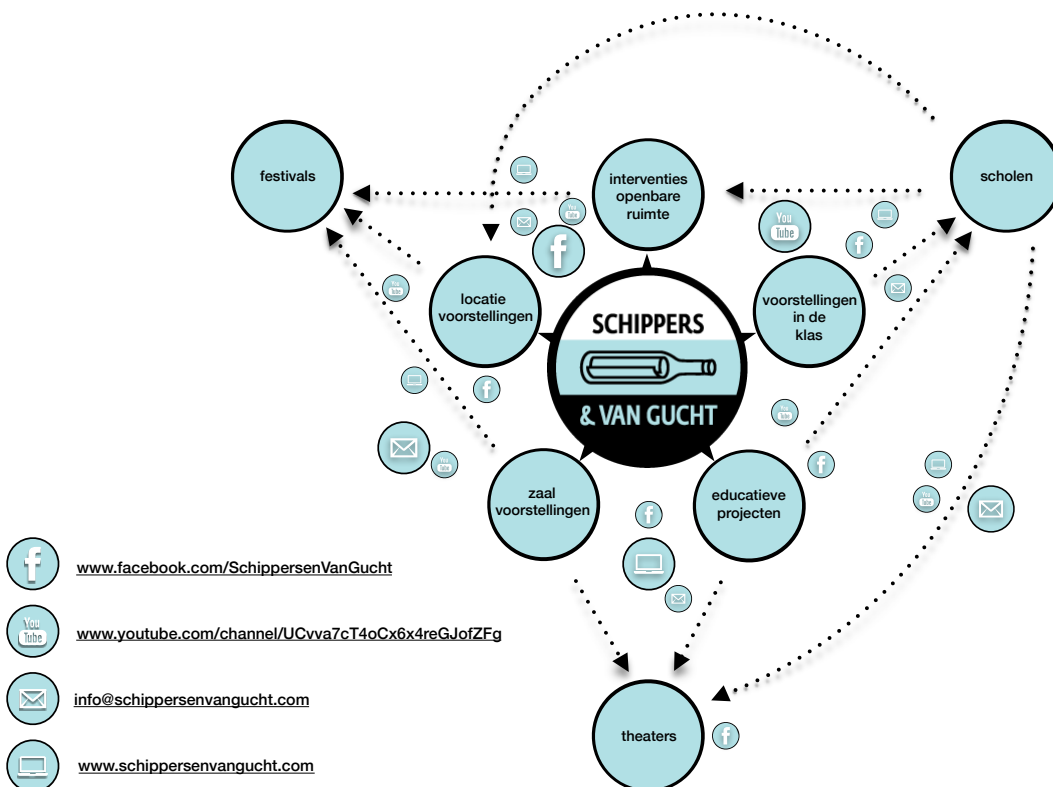
“Met onze locatieprojecten bereiken we steeds een nieuw publiek. We spelen graag vlak bij scholen zodat de drempel om de voorstelling te bezoeken zo klein mogelijk is. Vooral voor de dorps- of wijkscholen die geen budget of de organisatie hebben om te regelen dat hun leerlingen worden vervoerd naar een theater in de dichtstbijzijnde stad. Zij kunnen nu wel naar onze voorstelling komen kijken. Daarmee zijn deze jonge bezoekers dan ook niet afhankelijk van ouders die wel of geen theaterbezoek stimuleren.”

Jellie Schippers / regisseur Schippers&VanGucht

Schippers&VanGucht wil met de kleinschalige voorstellingen in de klas en op school een persoonlijke ontmoeting arrangeren met de jongste doelgroep, kinderen tussen de 5 en 8 jaar. De komende jaren willen we iedere twee jaar een nieuwe voorstelling voor deze kinderen maken. Schippers&VanGucht onderschrijft hierbij de visie van ‘De Culturele Ladekast’ van de Bureaus voor Cultuuronderwijs van de provincie Brabant en met name het uitgangspunt van de doorlopende leerlijn. Zo groeit een nieuwe generatie in Breda op met voorstellingen van Schippers&VanGucht en staan we aan de basis van hun persoonlijke ontwikkeling en groei als theaterkijkers.

Educatie-workshops zetten we in voor een brede ontmoeting met publiek. Deze kleinschalige workshops staan meestal op zichzelf, soms flankeren onze voorstellingen; in aanloop naar de speeldatum of tussen de speelmomenten in. Ze worden in de acquisitie aangeboden als volledig pakket. *Wat er gebeurde terwijl de Mussen de polka dansten* wordt bv. aangeboden aan BSO instellingen. De thematiek van voorstelling sluit aan bij het maatschappelijk probleem van tweeverdieners met kinderen.

publieksstromen en communicatie / uitwisseling met het publiek

5. Schippers&VanGucht, waar zijn we de komende vier jaar te vinden?

Schippers&VanGucht heeft zich gevestigd in Breda en produceert vanaf 2013 projecten onder eigen naam. Ze herneemt en herwerkt eerder geproduceerde voorstellingen bij andere huizen ten einde zichtbaarheid en publieksbereik te vergroten en artistieke duurzaamheid te bewerkstelligen. Schippers&VanGucht wil zich in eerste plaats richten op Breda om vandaaruit de provincie Brabant te bespelen. Het verstevigen van onze positie in Breda en Brabantse culturele veld, is een van de speerpunten voor de komende jaren. Buurland België wordt niet vergeten. Ons werk slaat daar aan en er liggen belangrijke roots. We zien België als onderdeel van onze zuidelijke biotoop.

Het veroveren van de zuidelijke helft van ons land als speelgebied is de start voor een landelijk offensief. We zullen buiten Brabant met name de projecten inzetten die het best reisbaar zijn en waarvan we de speelplek min of meer in eigen hand hebben, zoals de twee Bussen, de twee containervoorstellingen en de twee schoolvoorstellingen. Schippers&VanGucht onderhoudt al jaren een goede relatie met de stad en regio Utrecht. Door onze producties bij Het Filiaal, DOX en Het Lab zijn we bekend in midden Nederland. Onze voorstellingen waren daar regelmatig te zien in de schouwburgen, op het Tweektffestival en werden voor scholen geprogrammeerd door het Kuvo. Ook in de toekomst zullen we, mede door de coproducties met Het Filiaal, deze contacten onderhouden. Zo hebben de schouwburg Utrecht en het Kuvo beiden *Molman* een plek te geven binnen hun programmering.

Wat er gebeurde terwijl de Mussen de polka dansten is onze enige voorstelling in het theater. Samen met HZT en HETPALEIS maken we een masterplan voor de verkoop, gebaseerd op het succes en de pers- en publieksreacties van de eerste reeks in Antwerpen.

6. Schippers&VanGucht, waar gaan we het geld aan uitgeven?

De afgelopen jaren waren we voor onze voorstellingen afhankelijk van projectsubsidies en coproducties. Er werd stevig ingezet op deze coproducties omdat zij het mogelijk maken om te produceren op het kwaliteitsniveau dat Schippers&VanGucht noodzakelijk acht. Bij iedere nieuwe samenwerking namen we onder begeleiding van de coproducent meer taken voor eigen rekening om zo telkens een stap in zelfstandigheid te winnen. We bleven altijd zelf artistiek eindverantwoordelijk. Deze manier van werken willen we bij complexe projecten behouden, omdat we ons realiseren dat het in deze fase een meerwaarde heeft om dat soort projecten niet helemaal alleen te dragen. We streven naar een groeiende professionalisering zodat we meer op eigen kracht kunnen initiëren en daarmee tegelijkertijd voor steeds meer gezelschappen als coproducerende partner interessant zijn.

Bij het FPK vragen we aan voor drie producties en 70 speelbeurten gemiddeld per jaar, in het kleine circuit voor € 1250,- per speelbeurt. Daarvan zijn de helft schoolvoorstellingen. Dit is het minimale aantal speelbeurten, de minimale norm die we halen. Boven de 70 speelbeurten moet het kostendekkend zijn. Voor de educatieve theatrale workshops wordt geen subsidie aangevraagd (aangezien die ook kostendekkend ontwikkeld worden) noch voor de commerciële opdrachten. Alles bij elkaar is het een toename van het aantal speelbeurten en activiteiten ten opzichte van het verleden, als onderdeel van ons zichtbaarheidsoffensief.

Zichtbaarheid uit zich ook in het aantal reprises/herwerkingen in de jaren 2017-2018 en pas later, in 2019-2020, in de nieuwe - en duurdere- (co)producties. Deze verdeling geeft tevens een schommeling in productiekosten en inkomsten per jaar.

In totaal gaan zowel de activiteitenlasten als de publieksinkomsten fors omhoog ten opzichte van het verleden; tegelijkertijd blijft het in totaal een heel bescheiden begroting. De relatieve stijging is gerelateerd aan meer produceren en spelen. De marketingkosten gaan tevens omhoog - we willen hierin investeren in verband met onze zichtbaarheid - en bedragen 16% van de materiele activiteitenlasten.

Professionaliseren en verzelfstandigen betekent het ontstaan van beheerslasten. In de gemiddelde jaarbegroting 2017-2020 bedragen ze 24% van de totale lasten. Met name de personele beheerslasten stijgen; deze omvatten ons creatief bureau (4 leden) voor tien maanden 1 dag per week (bij elkaar 0,7 fte). Niemand is vast in dienst. De tijdelijke contracten en inhuur van personeel van 0,9 en 1,2 fte betreft de personele activiteitenlasten, men is niet in loondienst.

De inschatting van de eigen inkomsten is zowel realistisch als ambitieus. Dat wil zeggen: gebaseerd op de cijfers en speellijsten uit het verleden, maar voor de komende vier jaar wilskrachtig aangejaagd door ons ingezette zichtbaarheidsoffensief en onze coproductanten.

In het verleden hebben we een EIQ van 50% gerealiseerd, mede door de impulsbijdrage van Het Lab. Zonder deze bijdrage, was de EIQ 21,7 % geweest. In de ingediende begroting behorend bij deze aanvraag, komt de EIQ uit op 33%. Daarbij is nog geen rekening gehouden met sponsorbijdragen en particuliere giften. De minimale EIQ wordt daarmee ruimschoots gehaald.

Slotwoord

Hartelijk dank voor het lezen van deze meerjarige activiteitsaanvraag van Schippers&VanGucht.

Wij realiseren ons dat er veel steengoede plannen van zowel bestaande als nieuwe aanvragers moeten worden beoordeeld op inhoudelijke zeggingskracht, ondernemerszin, spreiding, etc.

Wij zagen ons dan ook voor een dubbele taak gesteld: onszelf zichtbaar maken in deze aanvraag om zodoende ons belangrijkste argument over het voetlicht te krijgen: de kans om de zichtbaarheid van Schippers&VanGucht substantieel te vergroten via de kwaliteit van en continuïteit in ons werk.

Door in deze meerjarige theateractiviteiten te investeren ontsluit het FPK het grootse geheim van het (jeugd)theater in Nederland en zet het Schippers&VanGucht stevig op vaste grond in het veld. Die grond zullen we gebruiken om ferme stappen te zetten. En daar waar je stappen zet wordt het (meer) grond.

Dat is de artistieke ondernemersgedachte van Schippers&VanGucht.

Hopelijk hebben we u weten te inspireren.

Jellie Schippers, Myriam van Gucht, Florain Verheijen, Dorine Cremers

